

Til Kapitel 4.

Til § 83.

Under Henvisning til de i Betænkningen Afsnit IV fremsatte almindelige Bemærkninger vedrørende Ydelse af Stedtillæg, skal her tilføjes, at Tillæget foreslaas ydet ikke alene til Tjenestemænd, men ogsaa til saadanne Personer, som er antagne paa Prøve i Tjenestestillinger, for saa vidt der for Prøvetiden ved Lov er fastsat et bestemt Vederlag, samt til Elever, hvis Løn er fastsat ved Lønningslov eller anden særlig Lov.

Naar man i Almindelighed (jfr. dog § 84, Stk. 3 og 4) har valgt Tjenestestedet og ikke Bopælen som afgørende for det Tjenestemændene tilkommende Stedtillæg, er det, fordi Tjenestestedet (Institutionen, Kontoret, Stationen, o. s. v.) er et Begreb af fast og varig Art, medens Bopælen er varierende og kan være usikker. Det vil være uomtvisteligt eller kan i hvert Fald afgøres en Gang for alle, om Tjenestestedet ligger i vedkommende By med dertil henhørende Forstadsbebyggelser, medens dette ofte kan give Anledning til Tvivl for Bopælens Vedkommende, idet der jo ikke kan drages ganske bestemte (kommunale e. l.) Grænser for de paagældende Omraader. At indskrænke Ydelsen af Stedtillæg til de Tjenestemænd, der bor indenfor Bykommunernes Grænser, vilde frembyde mange Urimeligheder, da Livets hele Dyrhed ofte vil være den samme i Byens tilstødende Forstæder som i Byen (i Strømmen som i Randers, i Rørbæk som i Sakskøbing), og vedkommende, der bor udenfor Byen, har ofte særlig Udgift deraf, at han har længere til Arbejdsstedet. Det maa indrømmes, at naar Tjenestestedet er det afgørende, vil der være en Del Tjenestemænd, der er flyttet ud i et »Skattely«, hvem Stedtillæget kommer til Gode, skønt de maaske ikke fuldt ud burde have det. Dette kunde undgaas, naar man valgte Bopælen, men ved hver By maatte da opregnes de Forstadsbebyggelser, for hvilke der skulde gives Stedtillæg (eller dem, for hvilke det ikke

skulde gives), og dette vilde igen forudsætte, at man havde et tilstrækkeligt Kendskab til Husleje- og Skatteforhold i alle disse Bebyggelser, hvilket ikke er Tilfældet. Overhovedet kan hele Foranstaltningen med Stedtillæg ikke hvile paa en minutløs Gradering af de lokale Prisforskelligheder, og da det langt overvejende Antal Tjenestemænd bor i den Kommune, hvor Tjenestestedet er beliggende, kan der ikke være Anledning til af Hensyn til Undtagelserne at fravige den nugældende Ordning, og gaa over til en anden, der vilde frembyde mange administrative Besværligheder.

Til Tjenestemænd med fast Tjenestested henregnes ogsaa de Tjenestemænd ved Statsbanerne og Postvæsenet, der har Tjeneste paa de fra vedkommende Sted udgaaende Ruter, ligesom den Omstændighed, at en Tjenestemands væsentligste Beskæftigelse foregaar under Udkommando med Dagpenge, ikke bringer ham ind under Regelen om den private Bolig, naar der dog er tildelt ham et bestemt Sted som Hjemstedsstation.

Til § 84.

Ved den i Paragrafen foretagne Placering af Byerne er man gaaet frem efter den Regel, at a) kun omfatter det Omraade, der nu i Almindelighed betegnes som Hovedstaden, b) omfatter de Købstæder, der ifølge Folketællingen 1916 havde over 15000 Indbyggere samt Roskilde, der i 1916 havde 14642 Indbyggere; c) omfatter Købstæder og Stationsbyer med fra 2000 til 15000 Indbyggere.

Reglerne i Paragraffens 3. og 4. Stykke er dikterede af praktiske Hensyn.

Til § 85.

For Tjenestemænd, der har Tjenestebolig, er Udgiften til Bolig (Fradraget i Lønningen) uafhængig af Stedets Huslejeniveau. Da endvidere de almindelige Fradragsregler maa antages at stille de Tjenestemænd, der har Tjenestebolig, forholdsvis gunstigt, kunde der være Tale om at lade